

ORSZÁGOS
VENDÉGLŐS SZAKKÖZLÖNY

FOGADÓ

ORSZÁGOS
PINCÉR SZAKKÖZLÖNY

A MAGYAR VENDÉGLŐS- ÉS KÁVÉESIPAR, A BORGAZDASÁG ÉS AZ IDEGENFORGALOM ÉRDEKIT KÉPVISELŐ SZAKLAP

A Szekesfővárosi Vendéglősök és Kocsmárosok Ipartársulatának,

A Szabadkai Szállodások, Vendéglősök, Kávéháztulajdonosok és Kocsmárosok Egylete, — Tolcsvarmegyei vendéglősök és Kocsmárosok Egyesülete, Veszprémmegyei Vendéglősök, Kocsmárosok és Kávésok Ipartársulata — Kassai Szállodások, Vendéglősök, Kocsmárosok és Kávésok Ipartársulata, Érsebetfalvai Vendéglősök, Kávésok és Italmérk Ipartársulata, — A Brassómezei Vendéglősök, Kávésok és Kocsmárosok Ipartársulatának —

Az Aradi Pincér Segélyző és Elhelyező Egylet, hivatalos lapja.

Előfizetés: **Egy évre 12 kor. Félévre 6 kor.**
Megjelenés: 1-én és 15-én.Szerkesztő és lapfőigazgató:
Fiór Győző.Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VIII., Rákóczi-ut 13. sz.

Sok az italmérés.

A szekesfővárosi államrendőrség most megjelent évkönyve azt mondja, hogy a főváros területén sok az italmérés. Természetes dolog, hogy a külvárosi italmérés rendes és sokszor rendellenes ellenőrzése sok munkát ad a rendőrségnek és talán ők szeretnék legjobban, ha a külvárosokban egyetlenegy kocsmát sem volna. Hát ezzel a rendőrség nem mond újat és nem is a rendőrség kényelmi szempontja mérvadó arra, hogy sok-e vagy nem sok a kocsmák száma, hanem inkább az a ténykörnyezet, hogy a pénzügyi hatóság tetszése szerint ad kimérisi engedélyt boldogboldogtalannak, szerencsepróbálónak és így szétforgácsolja az italmérést a meglevő és évek óta kűzködő vendéglős és kocsmák tulajdonosainak rovására.

A rendőrség tehát egészen más szemmel nézi az italmérések elszaporodását, mint azt a szakfériak látják. Abban azonban megegyeznek a vélemények, hogy olyan helyen, ahol azt a forgalom nem kívánja, vagy többüzletnek fennállása feleslegessé teszi, ne engedélyezzenek újabb üzletet, sem üzletelhelyezést, mert ha teszik, amint hogy teszik is, módot nyújtanak a régi üzlettulajdonosok, valamint az új üzlettulajdonosok károsására. Mert hiába, az új ember, ki ezen a pályán azzal kezd, hogy vendéglőt vagy kocsmát nyit és minden szakbeli gyakorlat híján azzal a reménnyel kecsgetteti magát, hogy majd csak fog boldogulni, — rendszeren ráítet a szerencse próbáltságára. Ha tőket visz magával az új vállalatára, hát akkor csak bírja, míg a pénzkészletében tart, ha nem visz magával ilyen készletet, — akkor úgy gondolkozik — sokat amugy sem vezíthet. Hogy vele együtt sokszor megbánja ezt a próbálgatást a borkereskedő, a pálinkagyáros és a söröződe, néha a mézárós is, — az külön gondot nem okoz a vagyontalan próbálkozóknak. A kincstár is veszít, de csak látszólag. Mert amit Péter nem fizetett, megfizet az üzlet, azt megfizeti Pál, kinek illetékét és adóját felemelik. Nem azért, mert Pálnak jól megy a dolga, hanem azért, mert még nem ment tönkre.

A rendőrség az ő jelentésében rámutat hogy milyen módon játszik ki

az italmérési törvényt. Ha pl. a rendőrség nem tartja megengedhetőnek valamely helyen a kocsmát vagy pálinkamérés megnyitását, akkor az még nem azt jelenti, hogy az illető folyamodó nem kezdheti meg, vagy ha már megkezdte, ne folytathassa az italmérést, hanem igenis, mert felebez és újra folyamodik vagy ha már régigjárt a fórumokat, akkor a felesleges vagy valamelyik atyafiája teszi ugyanazt és ilyen módon elűzhatja 1—2 évig az úgy végleges befejezést ugyanazon az üzleten, amelyen az eljárás megkezdte és gyakorolja az italmérést — engedély nélkül. Azt mondja végül a rendőrségi beszámoló, hogy az italmérés engedélyezéséről szóló szabályokat módosítani kellene, mert csak ez segíthet a bajon.

Hogy milyen módon játszik ki az italmérési törvényt, arra mi már több ízben mutattunk rá. Amit a rendőrség állapít meg, az igazán személy-ég. 100 esetben egy-kettő. Amellett az illetőt bíróságok is, tehát tudja, hogy drágába jó neki ez a lavírozás. Vannak ennél súlyosabb visszaélések és kijáratások, amiket senki sem ellenőriz és nem ellenőrizhet. Ilyenek a szatócok, fűszeresek stb. korlátolt italmérési engedéllyel bíró üzletek, melyekben az italmérés épügy folyik, mint a *korlátlan* kimérisi engedéllyel bíró vendéglőben és kocsmában. Minden hozzáértő ember tudja ezt, csak az ellenőrzést gyakorló hatóságok közegek nem tudják, mert nem képesek az illetőket rajtakapni. Nagy és drága ellenőrzési apparátus kellene hozzá, ennél fogva nem történnek vele. *Amde, ha ellenőrizhetetlen, akkor szüntessék meg*, mert a vendéglősök és kocsmárosok rovására üzik a visszaélések.

Itt a másik törvénykijáratás, a visszaélés. Ez a *pálinkagyárosok* gombamódú szaporodó bor- és sörmérése. 20—30 ilyen üzletet van egy-egy ilyen pálinkagyárosnak és minthogy a főüzlet a pálinkamérés, de ezt bor- és sörmérési engedély nélkül nem gyakorolhatja, hát a bort és sört mint mellékjöveldelmző italt oly árbanméri, hogy a hivatásos italmérő, a vendéglős és kocsmáros nem képes az ilyen üzlettel a versenyt felvenni, — mert ráfizetne.

Ezek a számbavehető és következményeikben káros visszaélések és törvénykijáratások, amiket sürgősen kellene megszüntetni. De ezt csak az idejétmúlt italmérési törvény gyökeres átalakításával lehet elérni. Most ebben a törvényben vannak a nagy bajok gyökerei elhelyezve, melyeket a kincstár érdekében, az üzleti közmoral szempontjából és a vendéglős-kocsmáros ipar érdekében védelme érdekében is im-hamarabb élettelené kellene tenni. Magyar-és Horvát-Szlovonországvendéglősei kik egyébként mint kitűnő adózó polgárok, kedveltek a tisztelt pénzügyi kormány előt, már régen és ismételtlen kifejeztek indokolt kívánságukat az italmérési törvény gyökeres módosítása iránt, de ilyenkor „nem kedveltek”, mert bedugott fülekre találnak. Mődot kell teremteni, hogy a felhangzó jogos és indokolt panaszokat végre-valahára a bedugott fülek is meghallják.

A vendéglős és kocsmáros kartársak-tól függ, hogy erre a mód és alkalom mihamarabb kialakuljon. A visszaélések és törvénykijáratás megszüntetése a kormány feladata. Meg kell a kormány-nal érteni, hogy az érdeket vendéglősök és kocsmárosok követelik ennek a feladatnak sürgős és becsületes megoldását.

— **Belováron** a horvát szlovonországi vendéglősök, kocsmárosok és kávésok e hó 25-én és 26-án tartott országos kongresszusáról szóló eredeti tudósítás közlését tetszőké miatt lapunk jövő számára kellett fentartanunk. A kongresszuson a „Szekesfővárosi vendéglősök és kocsmárosok ipartársulata” őt kiküldöttel volt képviselve. Anyit megjegyzünk már most, hogy a kongresszus minden tekintetben fenyesen sikerült, s azon a m. kir. kormány *Ehrenhöfer* Aladár miniszteri tanácsossal képviseltette magát.

Levegős nyilatkozat. A szállodások, vendéglősök, kávésok, pincérek stb. című országos nyugdíjintézet igazgatósága a „Magyar Vendéglős és Kávés Ipar” című lap május 15-én megjelent számában „Nyilatkozat”-ot közöl. Az igazgatóságnak ez a „nyilatkozata”, mely elnöki ellenjegyzés, aláírás nélkül

latot napvilágot, a május elseji «Fogadó»-ban hozott «Levegő» című közleményünkre kíván reaktálni a *nagyvadásnak és lekticsinylésnek* azon a hangján, amit a «M. V. K. Ipar» című lapkollektív a Fogadóról szemben szokott használni s amit magyaros nyíltsággal: pókhédségnek szokás nevezni. Bocsnátanot kerünk ezért a burkolatlan öszinteségre, amivel egyébként sérteni senkit sem akarunk, különösen nem az igazgatóságunk általunk mindig nagyra-becsült tagjait, akik bizonyára távol állanak említett közlemény tönkületétől és így az sem fogja őket kellemetlenül érinteni, ha a «Fogadó» eme sorokban szintén a «mosdó-törülköző» álláspontjára helyezkedik.

Azt mondja a fennebb hivatkozott nyilatkozat, hogy a Levegő közlemény tendenciózusan lebecsméri az intézet ügykezelését, népszerűségét, ami azonban hidegen hagyja (?) az igazgatóságot, mert a nyugdíjügy *komoly méltósága* nem szószátyár feleselést, hanem *komoly munkát* érdemel, de azért az *alaptalan lebecsmérlést* szó nélkül még sem hagyja, különösen ha a becsmérlő oly tényező, aki a *vendéglősök pincérek apostolának keresztelte el és hiszi magát!* (Ejnye, ejnye, hát ki itt a személyeskedő: a Fogadó «Levegő» közleménye-e vagy az «Igazgatóság»...?)

A nyugdíjintézet igazgatóságának eme nyilatkozatára mindenkéltől azt válaszoljuk, hogy a «Fogadó» nem szokott sem feleselni, sem szószátyárkodni és nem szokott lebecsmélni sem burkoltan, sem alaptalanul. A «Fogadó» nyílt kártyákkal játszik. Mint független, nem érdekelt és senkitől se lekötött sajtó nyíltan mondta és mondja meg azt amit akar és nem szokta a sánda mézárós larváját magára venni, amint teszi ezt az igazgatóság «Nyilatkozata»-a. A Fogadónak az a bizonyos «Levegő» közleménye a nyugdíjintézet «szajd palotájának» vételével foglalkozott, rámutatva kapcsolatosan az egyesület vezetőségének más íly kevésbé komoly intenciója és hibás intézkedéseire. Kérdezzük komolyan: Ha a m. t. Igazgatóság tényleg megvette volna azt a Terek-köruti, Gyár- és Szondy-utcák sarkán vagy hol a manóba levő házat, mint méltózatlan gondolni, hogy ez a «palota úgye» nem vitle volna-e jégre a Nyugdíjgyeltnak azt a bizonyos, csak kicsiny vagyonkáját? Szerencsére azonban az óvatosan körültekintő és bölcsen előrelátó Bokros elnök ellenállásán meghusult ez a rozsvásár.

A nyugdíjintézet igazgatóságának «Nyilatkozata»-ból a sánda mézárós itt tűnik ki. Becsmérlést, szószátyárságot, apostolokat és minden fücsök-hogarat összehord, csak éppen arról hallgat, amiről szólni kellene. Hát kérjük tisztellett, egy komoly méltóságot intézet komoly igazgatósága nem nyilatkozhatik

így. Egy komoly intézet igazgatóságának minden körülmények közt fent kell tartani a komolyságot. És tudnia kell, hogy ezt a komolyságot egyes intézkedései nem veszélyeztetik-e vagy hozzák komikus helyzetbe? Van különben a házi lapjának egy jellegű mondata amit nagyon gyakran is így szokott idézni: «Quod licet jovi, non licet bovi!» Vagy talán szerződést kötött házi lapjával az ilyen «vendéglősnyilatkozatok» ok kiadására nézve. Mert, ne méltóztassanak nehezíteni, ha mi abban az elfogult és a legekésélyebb komolyságot sem tartalmazó írásban, csak egy levegős nyilatkozaton látunk. Ami ha mára nem is, de arra az egyre jó, hogy a vendéglős-pincér közönységet újból is óra intse az országos nyugdíjgyünk komolytalansága és céltalansága iránt.

TÁRSULATI ÉLET.

Budapest. A Budapesti kávé Ipartársulat május 25-én a Continentál szállodában rendkívüli közgyűlést tartott, a tagoknak teljes számu részvételével. A közgyűlés összehívására a pincérsztréik adott alkalmat. A közgyűlésen Némái Antal elnököt, aki az ülést megnyitó beszédében mindenkéltől a nagyobb, 130 kávésnak becsületszavával megerősített össze-tartást hozta föl, ami lehetővé tette, hogy a pincérsztréik legteljesebb kudarcot vallott. A sztréikot a sz-szervezeti helyeszközöl kérdésemből kifolyólag kezdtek, de nem a munkásaink, hanem a vezérek, kik a vesztett heti járulékokért kiabálnak. A heti járulékok ugyanis tekintélyes sumnát képeznek. Kávéházainkban legalább 3000 alkalmazott van, kik hetenkint 50 fillért fizetnek, ami kitesz 1500 koronát. Tesék most már 52 hetet számolni, megláthatjuk, hogy kitesz 20 ezer egyszázenczvenzár. Ez ami faj.

Természetes, folytatta ezután, hogy háboruban a győztes is veszt. Ez azonban ne csüggyessen senkit és senki se engedjemagát hazugsággal felvezetni. Mert mi lenne, ha a vezetők újra hatalmat kapnának kézhez? Ujra beállna a lealázó helyzet, hogy a bizalmi férfi lenne az ur a kávéházban. Az adott becsületszav megártására figyelmeztette és kérte ismétlenül a jelenlévőket.

A lelkes éljenzéssel fogadott elnöki megnyitót után Olmossy József emelt szót. Szerinte a tisztességes kávésegedek örömmel fogadták a társulati követítőt, mert hisz ez megszabadította őket a zsarolástól. *Upor* Jozsef alelnök a helyzet képerlő adott felvilágosítást. Hogy a nagyhangu vezetőket milyen kudarc érte, bizonyítja — mondotta — Neumann és Schwartz „Adria” kávéskos esete, kik dacára, hogy a munkásoknak mindig lelkes pártfogók voltak, munkásaik egy szálig

kivonultak az üzletből, míg nálunk „fűszítő”-nál egyes-egy maradtak. A kávéskos szövetség pártolásra hívta fel a kávéskosokat, mely jelen esetben azonnal ott termelt, ahol a baj kitűnt.

Némái elnök ismertette azután Neumann és Schwartz „Adria” kávéskos esetét, akik dacára, hogy becsületszavukat nem adták, «egyeni szerződést» még sem írtak alá. Követéremelő példát mutattak ezzel. A társulat nevében üdvözölték őket. Majd az «Abbázias», «Japán» és «Liszt» Ferenc kávéházak tulajdonosai nyilatkozatait olvasták fel, melyekben megfájtalt azt a hirt, mintha a szabad szervezettel egyeni szerződést kötöttek volna.

Szántó Ferenc azon kérdéssel fordult a vezetőséghez, hogy nem-e történt valami közlekedés a streikolók részéről. Gárdonyi azt javasolta, hogy a további ezúttal engedje bízák a választmányra. Ezután *Upor* József, *Erva* Lajos és *Brück* Károly felszólalása és Némái elnök indítványára kimondotta a közgyűlés, hogy a streikoló munkások közül, aki 24 órán belül jelentkezik a társulat követítőjénél, állásához juttatja. Ezután az elnök Szántó kérdése reffektálva, bejelentette, hogy Pekáry főkapitányveljentséssel, aki értesítette, hogy nála egy pincér-küldöttség jart és közbenjárásot kértek, de feltételül a paritásos közvetítőt költötték. Ilyen alapon azonban — mondta az elnök — szó sem lehet a békéről. *Fabri* H. azt javasolta, hogy a felvezetelt szegény családok pincéreket fogadják vissza. Majd Némái elnök indítványára közönetet szavaztak a munkában maradt munkásoknak, legkivált pedig a löpincéri karnak, akik a streikidő alatti magatartásukkal bizonyították, hogy bízhatnak bennünk a főnökök.

Harsányi Adolf szerint a pincérsztréik 10 ed része lépett streikba, tehát ezt a számarányt figyelembe kell venni, s így a 24 órai kimondást ellenzi. A felett, kiket helyeznek el, határozottan a választmány. Az elnök ellene szólt, mert hisz a közgyűlés már határozott a 24 óra mellett. *Fabri* H. előző felszólalását igazgította helyre. Majd Gárdonyi felszólalása után az elnök lelkes szavakkal bezárta a mindvégig harcias hangulatú közgyűlést.

A győri vendéglősök ipartársulata új csapón. A «Győri vendéglősök és italmerők ipartársulata» április 29-én tartotta é. r. közgyűlést, melynek főpontját a tiszták kiegészítése képezte, s mely egyszersmind a győri vendéglős ipartársulatra nézve nagyon előnyösnek és sokat ígérőnek nevezhető. A közgyűlés a társulat elnökévé Kiss Károly szaktársunkat, (a néhai Posch Nándor elnöknek ügyletleg is utódját) megválasztotta, a vendéglős közdolgozókak lelkes és ügybuzgó harcosait választották meg. — A közgyűlés lefolyását érde-

kessé tette ezután László József társulati tagnak (a »Győri pincér-egylet« agilis elnökeké) indítvány, melynek valódi lényege az volt, hogy: *dolgozók az ipartársulat!* Ugyanis a győriek ipartársulatánál is a több vendéglo-iptársulatéhoz hasonló az az üzest követtek eddig, hogy a társulat csak a tagsági díjakat szedte be, míg ezé a tagoknak semmi ellenzolgáltatást se nyújtott. Már pedig annak, hogy egy ipartársulat éppen hogy csak létezők és a testület körébe tartozó vendéglős érdekében abszolút ne tegyen semmit, — nincs semmi értelme. László szaktársunk tehát azt kívánja, hogy az ipartársulat — miként azt a »Székesfevárosi vendéglős ipartársulat« is cselekszi — a tagoknak minden ügyes-bajos dolgában, pl. italmérésengedély, illeték, adó és minden a hatóság elé tartozó ügyekben díjtalan eljárjon. A társulat rendelkezik az ilyen teendőknél való képesség és jártassággal bíró titkárral, aki hetenként 4 vagy 3 délutánon át tartson hivatalos óráit, amikor is az ipartársulat tagjai adhatják intézkedésre váro ügyeiket. Ha a titkárnak esetleg kevés a dotációja, tessék az ezen teendőknek megfelelő arányban fölemelni. László szaktársunknak ezen üdvös szellemű javaslatát a közgyűlés azzal tette magáévá, hogy az indítványra foglaltak előkészületére a választmány fog intézkedni. — A Győri és a győrmegyei vendéglős szaktársainknak még egy régi óhajja fog teljesedésbe menni. Hogy t. i. az ipartársulat az egész megyére terjedjen ki, s így necsak a székhelyen, hanem az egész megyében létező vendéglősök érdekeit szolgálhassa. Hogy mindez mielőbb valóra válhasson, erős biztositék erre a két új vezető erő, akiknek, ugyiszintén a vezetőség minden tagjának az egy és mindnyáját javát célzó munkájához őszinte szívből sok sikert kívánunk!

Egyleti elhelyező kibovítése. Mint előző számunkban írtuk, a »Győri pincér-egylet« elnöksége győri vendéglősök elnökségével együttesen, a pincér-egylet ingyenes elhelyezőjének cselédközvetítővel való kibovítését kérte a várositanácsot, Győr városának tanácsa a vendéglősség és pincésre nézve ezt a nagy közérdeket jelentő kérelmet teljesítette, illetőleg a pincér-egyleti ingyenes elhelyezőnek cselédközvetítővel való kibovítését engedélyezte. A »Győri Pincér-egylet« ebben a tárgyban f. é. május 17-én éjjel, a László-vendéglő helyiségében rendkívüli közgyűlést tartott, ahol a teendő intézkedések előirányzatáról és az alapszabályoknak idevonatkozó szakzasi módosításáról határoztak. A helyközvetítőnek egész ügyrendjét új alapra fektető új paragrafusok elkészítése, valamint az alapszabályokon eszkiendülő egyéb módosítások teendőjéül Dénes Miklós, a pincér-egylet titkára bizatot meg.

A győri pincér-egyletből. A »Győri Pincér-egylet« vezetősége a lapunknak ama híradására, hogy a budapesti kávéhazai pincérek streikja alkalmából 10 pincért küldött föl, akik azonban nyomban a streikolókhöz csatlakoztak, — kijelenteni kívánja, hogy az egysület senkit se küldött Budapestre, (nem is küldhetett, mert hiszen eziránt az egylet elnökségét meg sem keresték) azt a 10 pincért pedig azért sem küldhette föl, mert az egyletnek nem voltak tagjai.

Az elmaradt konc.

— Dühöngés. —

A »Fogadó« május 1-én megjelent számában tudósítás volt közölte egy legeslegújabb óvadékbank (»Kávésök és pincérek bankja«) alapításáról, melyben tenyünk az is el volt mondva, hogy az alapszabálytervezetbe felvett azt a rendelkezést, miszerint a közgyűlés egybe-hívása a »Magyar Vendéglős és Kávésipar« utján is történjék, — az alakuló közgyűlés törölje, minthogy vannak *tevélyes* szaklapok, hát nem akartak az igazgatók kezét megkötni.

Ezt megirta tudósítónk az indoklással kapcsolatban, amelyvel *Zuckermandl* Kiska főpincér az említett lap mellőzését indítványozta. De meg volt írva az is, hogy F. Kiss Lajost is beválasztották a bank felügyelő-bizottságába, aki ellen ugyanakkor tiltakozás hangzott el.

Mindez valóság, tény, amit a nevezett lap *most már érdekelt* szerkesztőtulajdonosa sem cáfol meg, hanem ahelyett, hogy magabizálva belátja, hogy nem lehet mindenbóva saját t. egyéniségét nekivádni a Fogadónak, — ahelyett arroganciával támadja Flórt és Matsádot. Pedig egyik sem tehet róla, hogy — legalább egyelőre — elmaradt a konc. Hiszen elég furfangos ember ez a Feller Gyulából lett F. Kiss Lajos, (most már mi is személyes tette viszzük át), hogy akkor, mikor a bank közgyűlését és mérlegét kell majd közléteni, becsempésze lapját, hiszen az ő tisztelt személyét már elhelyezte a bankba, tehát könnyű lesz neki az anyagi részét is saját javára igénybe venni.

Támadásában ez az ember valóságos »kóser« viccelődésből kis kezdőbátóval írja a Fogadót, Flór és Matsád nevét, hogy így is kitölthesse boszuját lapunkon és rajtuk, mint egyenek.

Voltaképpen azonban nem értjük haragját Feller Kissnek Am lassa, hogy mi nem haragsunk, nem írjuk se lapját, se nevet kishatárol, de még csak azt sem kérdjük tőle, hogy ki adott engedélyt arra, hogy nevet dupla s-sel írja.

Azt azonban konstatáljuk, hogy nem jól fest Am Feller Kiss uraságunk az a rugdalozása, mert hisz *ő érdekelt fél*. Nem a közölyet, hanem az ő

személyes üzleti ügyét felté az »üzletlen szaklap« önzetlen szerkesztője. Mi gyakorlatnánk kritikát, nekünk igenis van jogunk hozzá, mert nem vagyunk lekötte semmi tekintetben, s nekünk a közölkő nem személyes üzleti érdekünk.

A fenforgo esetben vajjon mondhatja-e ezt az üzletlen Feller Kiss is önmagára? Hadd halljuk! Nem értjük tehát fölháborodását. És mert haragzik éppen reánk Kiss-Feller-Gyula-Lajos, mert hisz nem mi rottunkuk el a kis játékat, hanem a bankot alakító tagok. Nem mi tehetünk róla, hogy nem engedtek becsempészni az alapszabályokba a leendő bank merlegének, meghívójának stb. lapjában való közlést. Tudjuk, ez vesztéséget jelent Feller Lajos Kissnek, mert hisz tudott dolgot, hogy az e fajta közlésekért jól szoktak fizetni. Mi azt nem is irigyeitük volna tőle, hisz apró ajándékok erősítik a *barátságot*. Az igaz, hogy bizalom-kérdés az ilyesmi, de nem tehetünk róla, hogy már vannak nekünk is tőkkel ütő emberek is, kik átlátunk a szítán, dacára annak, hogy a szövődnyeme egy kisére homályos.

Feller-Kiss Lajos-Gyula a Fogadót nem tartja szaklapnak és köpöds rá, mint igazi bagorágó. Már pedig közinték legyen mondva, hogy a »Fogadó« szaklap-e vagy sem, az nem tartozhat olyan egyen megállapítására, aki más pályán nem boldogulva, mihozzánk vándorolt, s most a mi szakmánkhöz tartozókkal igyekszik megjelzettei kevésbé áldásos működését. A Fogadót szakemberek szerkesztik, kiknek hovatartozandóságát, egyéniségét jól ismeri az ország szaktársadalma és azért becsüli is.

No meg aztán a Fogadó erkölcsi tekintélyét a »Magyar Vendéglős és Kávésipar« nem is ronthatja. Ezt minden harag mellőzésével, könnyen kimutathatjuk a kir. törvénysekben 1907. január 26-án tartott tárgyalás alkalmával hozott ítélet ezen *enyhebb* indoklásból:

»Ezek ügyelembevételével és a bizonyítás gondos merlegelésével a kir. törvénysek arra a meggyőződésre jutott, miszerint a vádolt *bebizonyította* az állítást, hogy a »Magyar Vendéglős-és-Kávésipar« című szaklap a *magyar vendéglősök és kávé szakipar*on *élősködik*«.

Ebben az ügyben többlet mondani, azt hiszem felesleges.

Matsád János.

A »Festi Hírlap« és a kiskoecsmárosok. A »Pesti Hírlap«-ról elmondhatjuk, hogy mindig jóindúttal foglalkozott a vendéglősök-koecsmárosok ügyeivel. Most azonban nekimegy (és pedig ismételtén) a kiskoecsmárnak és konstatáljuk mindjárt, hogy téves alapon. Azt mondja, a rendőrség sok szabadságot enged a kiskoecsmárnak, s üzletet nyitva tarthatják, amíg akarják, nem ellenőrizi senki és

végre arra a konkluzióra jut, hogy vasárnap zárva kell tartani a kocsmákat. Ezt így megállapítani és ilyen formában javasolni nem lehet. Nem áll, hogy a kiscosma a zárórán túl nyitva volna. Ezt a kocsmáros nem teszi, de nincs is szüksége rá, mert a kocsmalátogató közönségnek nem telik annyira, hogy a rendes időn túl is költsékessésk. Meg aztán ott állnak lesben a rendőrközégek is, kiknek órája igen sokszor siet és akkor kellemetlenkednek. A följelentést bírság követi. Ez alól nem menekül senki. A vasárnapi szünetet a vendéglős-kocsmára kiterjeszteni nem igen lehet, de ki lehet terjeszteni a *pálinkamérésekre*, mert a galibák innen erednek. Kizárólag a kiscosmák vasárnapi zárvaratása egyvalóan intézkedés volna, amelylyel ezeknek az üdülteknek a tulajdonosait igazán csak azért károsítanák, mert *nem* nagyvendéglősök. Ez pedig igazágtalanság, amit a mai súlyos megélhetési viszonyok közt megselekedni *nem szabad*. A »P. H.«^s lassa be tévedését és keresse az igazságot.

KÜLÖNFÉLE KÖZLEMENYEK.

Előfizetőinkhez. Azon t. előfizetőinket, akik előfizetésükkel hátralekban vannak, felkérjük, hogy az előzőleg kapott postautalványon az esedékes összeget észveszkedjenek beküldeni.

Akiknek előfizetése most járt le, jelen számmal postautalványt mellékelünk.

Hátralek előfizetőinknek annál inkább is jóindulatába ajánljuk ezen kerelmünket, mert a lapnak szintén kötelességüknek vannak. Előfizetési pénzek: »Fogadó« kiadóhivatala, Budapest, Rákóczi-ut 13. küldendő.

Bokros Károly lemondása. Tehát megse vált ténnyé multkorri számunk ily című közleményének híradása. Bokros Károly kitűnő szaktársunk, marad továbbra is elnöke az orsz. nyugdíjgyesületnek. Az intézet vezetőségének több tagja kereste föl, s kérte, hogy maradjon. Az érdemes férfi nem nehezen és nem szívesen, eleget tett a kívánságnak. De mit is csinált volna a hivatott vezér: Bokros nélkül a nyugdíjgyesület?

Hymen hírek. — *Tremmel* Samu soprán ismert főpincér a mult hó elejével tartotta esküvőjét *Bauer* Katus kisasszonnyal, ottani jóhírnevű kereskedővel. — *Guth* István balatonszentgyörgyi vendéglős, május 25-én esküdtől örök hűséget *Kámán* Mariska kisasszonnyal *Kámán* János Marcalyóitai uradalmi erdész leányának Marcaliban. — *Plájer* Péter, a zilahi Tigris fogadó főpincére a mult hó elejével vezette oltárhoz *Wolf* Dorottyia kisasszonyt, özv. *Wolf* Jánosné leányát Megyessen.

A celldőmölki szatócsok. Vidéki vendéglős-kocsmáros szaktársainknak (ugymint a fővárosiaknak) a legtöbb kel-

lemettségét — a fináncok után — a szatócsok okozzák. Azáltal t. i, hogy minden áron italt akarnak mérni, ami ha sikerül (és sajnos, a legtöbb esetben sikerül) a nyert — persze csak »korlatolt«^s italméresi — jog révén, olyan versenyt fejtenek ki, hogy szaktársaink szinte beleződünek és hamarjában azt se tudják, hogy voltaképpen ök-e vagy pedig a szatócsok-e a kocsmárosok? A celldőmölki szatócsok szintén nem kivétel, amennyiben a pályatársaik példáját követendő, mind italt óhajt mérni, bárha csak korlátozottan is. Eddig valami tizenegyek van engedélyre, míg egy legujábbat a napokban adtak ki. Celldőmölki szaktársaink föl vannak háborodva, annál is inkább, mert két engedélyt alig pár héttel előbb adtak két szatócsnak. Ez újabban kiadott engedélyre (mely szinte azt a benyomást látszik kelteni, mintha a szombathelyi pénzügyigazgatóság készakarva törekedne a celldőmölki vendéglős existenciák letörsére) több vendéglős elhatározta, hogy küldöttségileg keresik föl a pénzügyigazgatót és tájékoztatják a mind az italmérő kocsmárosokat, mint pedig a kinestárt érzékenyen megkösítő szatócs-engedélyekről, melyeknek egyszerűn a minimumra való leszállítását is fogják kérni. Celldőmölki szaktársainknak helyeslejük ezen eljárását, bárha még helyesebb volna, ha mindjárt az elején teszik ezt a lépést, amivel a Laszló vendéglőlő szemben lévő szatócs és többi társa »seftelésének«^s rég elejét tudták volna venni. Azonban celldőmölki szaktársaink is ugyan gondolkoznak, mint a vendéglős társadalmunk nagy része: hogy majd hiszen ráérünk tenni, vagy »tómörülni«^s akkor is, amikor éppen »múszáje. Pedig hát, amint ez esetből is tapasztalni fogják, ez a »ráérés«^s egy cseppet sem helyes, mert drágán kell utólag megfizetni! Hány szatócsi, bortermelel s egyéb korlátolt italméresi engedélyvel volna kevesebb, ha szaktársaink az első-masodik esetnél azonnal a társulás avagy szervezkedésre gondoltak volna!

Borhamisítók törzskönyve. Az új borlörvény megteremtette ezt is. A törvény ugyanis így intézkedik, hogy nem minden esetben, tehát kevésbé súlyos eseteknél nem vonandó el a büntetés kiegészítéseképpen az italméresi engedély. A kitől azonban elvonják, az öt éven belül nem kaphatja vissza az italméresi engedélyt. A pénzügyminiszterium most utasította a pénzügyigazgatóságokat, hogy azokról, kikről öt évre elvonták az italméresi engedélyt, vezessenek rendes törzskönyvet.

60 éves jubileum. Halvan évet élni is szép idő, hát még 60 évig vendéglősnek lenni!... Hát, ez ugyancsak nagy ritkaságszámba menő eset, különösen a mai viszonyok mellett, amikor

a statisztika az átlagos életkort 42 esztendőben állapítja meg, S dacára ennek a degenerált korszaknak, valamint a nehéz, fásasztó vendéglős pályának, *Günsberger* Jakab, a zalamegyei Pakod közszerterít vendéglőse a hat X-et perszeesenén. Jő erőben és egészségben élte át egyhelyben, egy vendéglőben. Günsberger szaktársunk 1848-ban 27 éves korában lett vendéglős Pakodon, ahol ugyanazon házban, ahol kezdte, folytatta a mester-éget és ugyanitt ünnepelel vendéglőslegének 60 éves jubileumát nem régen, kiterjedt szép családjá és számos kartársa és jóbarátja körében. Az öreg urat a nagyközönség köréiől is igen sokan idvözöltek, aminthogy mi is szívből gratuláljuk azon őszinte kívánatunk kapcsán, hogy a 100 éves örömműnnepeit szinte a maizhoz hasonló Jő erőben és egészségben érje meg!

Lapunk kitüntetése. A »Brassó«^s megyei szállodások vendéglősök és kávéos ipartársulata s. f. év. május 11-én tartott é. r. közgyűlésén lapunkat a társulat hivatalos lapjává választotta. A »Fogadó«^s önzetlen és céltudatos munkáját elismerő és kitüntető bizalmáért az ipartársulat elnökségének köszönetünk tolmácsoljuk.

A Kondorosi csárda. A »Kondorosi csárda«^s mellett, — Gulya ménes ott delegett! — című bújados dalt az egész magyar világ ismeri és dalolja s amikor dalolják, bizonyára maguk elé képzélik a csárdá asszonyát, aki bizony most már csak a képezetben él, mert helyét már régen mások foglalták el és nem tudható, hogy a szép csárdásné után következőnek is hányadik utóda lehet *Demesák* János, a mostani csárdás gazda, kinek nevével kapcsolatban került minden magyar lapba (sőt talán még a külföldi lapokba is) — a Kondorosi csárda. Így alván az eset, — hogyne emlékeznék meg az esetről mi is, a vendéglősök-kocsmárosok lapja, amit bár nem szívesen teszünk, mert az a kérdés, amiről itt szó van, az az, csak volt, a Fogadónak a »meglévő jogok«^s érvényben és tisztelgetben való tartásáról vallott egyik legsarkalatosabb elve elütözik. A kondorosi csárdának esete szintén ez. Demesák Jánosnak, a csárdá vendéglősének elakarták venni a jogát, konkurrenciális és más hasonló érdekből s az ottani fináncsög jóváhagyó intézkedésére a miniszterium már majdnem eltörölte a föld színéről a Kondorosi csárdát, amikor *Fülöp* József, Kondorosnak derek notáriusa és bírja: *Reiner* Béla intézkedésére deputáció ment a pénzügyminiszteriumba, ahol mikor meghallották miről van szó, ugyancsak elcsodálkoztak. Mert hogy a fináncsög feltérjesztésében csak Demesák János, nem a »Kondorosi csárda«^s italméresi jogának elvonásáról volt szó. Menten felreértésnek (és hány ilyen felreértésnek alapul) intézkedés történhetik egyik-másik vendéglős rovására. A szerk.)

minősítették az esetet és kiadták a rendelkezést, hogy a nótabeli csárdás gazdája csak merje továbbra is borát, a lelket és szívet szomorító bánatoknak fellegkergetőjét.

Mozgalom a tervezett söradó emelése ellen Ausztriában, hol a söradó sokkal kisebb mint nálunk, a kormány fel akarja emelni a söradót. Ez a szándék sorompóba szolgáltatta a vendéglősöket és a palacsokéreskedőket, hogy ez ellen a terv ellen védekezzenek. Megállapodtak abban, hogy a kereskedelmi és iparkamara útján kerik a kormányt, hogy aljjon el szándékától, ha azonban az államkincstár érdeke szempontjából az adóemelésre önkéntesen szükség van, akkor egyeztesse össze ezekkel az érdekekkel a fogyasztóköntség érdekeit és legalább ne emelje az adót abban az arányban, amint azt tervezte, hanem sokkal kisebb mértékben.

Citátumok. (Visszakínálkozás?) A Magy. Vend. és Kávés-Ipar című viselő lap május 15-ki számában hozott »Kávésok és főpincérek bankja« című közleményében *Honyek Lajosnak* (F. Kiss Lajos »Sándor«-nak kereszteli) abból a jó mutkiori közleményéből citál paszusokat (»afrikai vadszamarak« — a »Fogadó«, melyet a pincérség már régen kilökött a személdombra stb. ilyeneket) amelyért a bíróság, a Fogadó által indított sajtóperben egy hónapi fogházra ítélte el a közlemény íróját. Hogy azonban a szakközönségünk jól megértse a dolgot, előre kell bocsátanunk, hogy *Honyek L.* a szociális szakszervezetekbe tömörülő pincéreknek a mozgalom kezdetén egyik vezére volt s mint ilyen támadta sajtójuk útján állandóan a Fogadót, amely azon időben, egyetlen-egyedül képviselte azt az álláspontot, hogy a pincérség nem helyezkedhet szembe a főnökkel, (munkaadókkal) mert ez mindkettőnek, de elsősorban a pincérség ekizsztenciájának a rovására megy. A fentemlített Magy. Vendőlős és Kávés-Ipar című lap ezen időben és egyáltalában amíg a pincérségnek szociális alapon való szervekedése tartott: hallgatott. Nem szölte se »tűt« se »bűt«, ne hogy valamiképpen a szakszervezet neheztelését magára vonja. Szóval, a szakszervezettel, de leginkább a vezérekkel (akiket most, »ezidőszent« a poklok legmélyeségében fenének szeretne látni) jóba, már t. i. »nem ellen« s »süges viszonyban« volt. Tette pedig ezt a M. V. és K. Ipar című lap azért, mert a szakszervezet a »Fogadó«-t bojkottálta (közel két évig hirdetvén, hogy a »Fogadó« »ferclapot« egy »szervezeti ember sem olvassa«) s ebből azt következtette, hogy a Fogadó hamar el fog pusztulni. — Hogy hízott (budapesti tájszóval) a V. Kávés Ipar, amikor a szakszervezet lapja: »kávésok é vendéglősök bérence«, »megfizetett lapjának« s főnökök

uszályhordozójának« vagy »ferclapnak és sajtakarónak« nevezte el a Fogadót... Az ördög azonban még se vitte el... Sem a Fogadót, sem egyik vagy másik csináló tagját, amit látva a M. V. és Kávés Ipar című lap, menten hagyott csapat-papot és főleapott »munkaadók lapjának« (ezt az önelvezést úgy megszerette, hogy azután minden közleményében fölemlíti, néha háromszor is...) és olyan vehemenciával rontott a »Vöröse«-eknek, mint a spanyolbika ama bizonyos posztot tartó toreadorának. Azok a vendéglősök és kávésok, akik az ügyek folyását figyelemmel kísérték, mosolyghattak (bárha nem is valami jólesően) a Saulus-Paulus K. Ipar eme fenyegerekségen és mosolygottak bizonyára a szakszervezet vezetői is, akik a Honyek-féle fenti citátumból — visszakinálkozását is láthatják F. Kiss L.-nak. Mert szinte úgy vannak oda állítva abban a bank közleményben azok a citátumok, mintha a M. V. K. Ipar újból a szakszervezet kegyeit szeretné enyjerni.

A scharin árusításának korlátozása A legutóbb felfedezett nagyarányú borhamisítás ügyében kiváló szerepet játszott az egyik budapesti drogistától szállított *scharin*. Ennek árusítását szabályozták most együttesen a pénzügyi, kereskedelmi és belügyminiszter. Nem lehet ezentul olyan könnyen hozzájutni, mert csak azok fognak ilyen beszerezhetni, kik erre külön jogosultságot fognak igazolni. Nem hiszünk, hogy a borhamisítási szándék is ilyen beszerzési jogosultságot fog képezni.

Pincér sztreik. A Fogadóban gyakran volt szó a Budapesti Kávés Ipartársulat és kávéssegédek szabad szervezeté között a munkaközvetítő miatt kitört háborúságról. Ugyanis a kávésipartársulat a sarga mozgalom után életbe léptette a saját ingyenes munkaközvetítőt, amelynek jogát minden szerződés kötése alkalmával biztosította. Viszont a szabad szervezet ezt a hatalmat legalább is partíziós alapon óhajtotta gyakorolni. Miután pedig a kávésipartársulat ezt az óhaját nem acceptálta, a szabadszervezet egyéni szerződéseket igyekezett kötni. És pedig ilyenképpen, hogy a szervezet emberei bejárták a kávéházakat, felszólította a tulajdonosokat az ily szerződés aláírására. Ahol aztán nem írták alá, kitört a sztreik. Így az eső sztreik máj. 16-án Weisberger Erzsébet-körüli »Kör«-kávésnál történt. Ezután Berger, Evva, (Hángli kioszk), Elite, Balaton, Fabri, Menton, stb. kávéházak kerültek sorra. Azonban sehol sem történt fennakadás, mert a kávésok privát személyzete, valamint családtagjai s a társ-elhelyező által küldött pincérek elvezették a munkát Ezenkívül a Kávésipartársulat vezetősége tudva a készülő sztreikről, állandó permanenciában volt s a sztreik kitörésekor a személyzet nélkül maradt kártársai segítségére 20—30

kávés-kisegítőket küldtek. A Hángli ki-osznál ép a delutáni uszonna időben tört ki a sztreik Evva Lajos segítségével *Weisberger, Alauber* és *Brück* kávésok siettek. Ugyanígy *Brück*, *Kaiser*, *Gárdonyi*, *Bodó* stb. kávésok segítettek ki a *Kolegerszky* és *Balaton* sat. kávékártársaiakat. Ez időszent sztreik alatt áll: *Akadémia*, *Adria*, *Club*, *Keleti*, *Simpion*, *Rémi*, *Venezia*, *Riviera*, *Menton*, *Kör*, *Berger*, *Balaton*, *Elite*, *Drechsler*, *Fabri*, *Magyar Világ*, *Hazám*, *Secessio*, *Fészet*, *Continental*, *Lido*, *Méró*, *Hamburger*, *Vigadó*, *Holstein*, *Brück*, *Arvay*, *Lippner*, *Erzsébet*, *Bodó*, *Gal* és *Weingrubner* kávéházak. Amde ezeken a helyeken is teljes rendben folyik a munka, nincs semmi fennakadás. A becsületszavát a leköltött 130 kávé-közül csak *Császár Gyula* szegte meg, ami a kávésok közt élnél beszéd tárgyát képezi. Az összes sztreikolók száma nem haladja meg a 150-et, ami ugyancsak kicsi számnak mondható. Amint ezekből látható, a sztreik a lehető legrosszabbul sikerült. A bekétes kísérlet még folytak, de tekintve a szabad szervezetnek a partíziós munka közvetítőhöz való ragaszkodását, aigha fognak sikerre vezetni.

„A Háziorvos« pályadíjai. A »Háziorvos« című közegészségügyi folyóirat, mely rohamosan hódította meg a magyar közönséget, ismét fenyves tanujelét állta annak, hogy csakugyan hivatalok képviselője a meglehetősen elhanyagolt magyar higiénia ügyének, amennyiben nemcsak érdekes és változatos tartalmánál fogva, de anyagilag adozott árán is, érdekelést akar kelteni a közönségben iránt. Legutóbbi számában ugyanis a következő három, egyenként öt darab tikoronas arannyal jutalmazandó kérdés megfőzésére nyílt pályázatot, u. m.: 1. Minő befolyást gyakorol az alkohol az egészségre; különös tekintettel a serdülő gyermekkorra s minő módon lehetne azokat az alkohol élvezetétől távolítottani? 2. Minő befolyást gyakorol a dohányzás az egészségre; különös tekintettel a serdülő gyermekkorra és minő módon lehetne utóbbiakat a dohányzásról elszakítani? 3. Hogyan keltheti be a családanya serdülő gyermekeiben a közegészségügy iránt való érdeklődést? A pályázat feltétele: »A Háziorvos« májusi számában jelentek meg. A harmadik számú kérdésre körülalagosan csak négy pályázatnak elfizetésre ára egy évekű 2 kor. 40 fill. Mutatványssal szivesen küld: »A Háziorvos« szerkesztősége és kiadóhivatala Budapest, VI., Andrássy út 27.

Leégett fogadó. Nagymihályon a múlt héten a »Kos« fogadó ismeretlen okból kigyuladt és teljesen leégett. Füredi Manó szaktársunknak, ki a fogadót Barnai Andortól nemrég vette meg és ujan rendezte be, több ezere menő kára van. — Egy zempleni (s. a. új) helyi és bizonyára soproni) pincér kártársunk írja ez esettel kapcsolatban: — Ugyancsak leégett a fogadó közelében lévő görög k. templom is, amiért azonban nem kar, mert a tornyán lévő kettőjű sis is a lángok martaléka lett, ami mint Istenujának a mutatósa, s »soproni városi tanácsnak is böles intelmül szolgálhat. (T. i. a soproni városi hátsó tornyán is egy csunya kettőjű sis terpezkedik).

Kimaradtak. Lapunk mai számából tűzükre miatt „A horvát vendéglősök kongresszusa.” — (eredeti tudósítás) A sopronmegyei vendéglősök! — Azok a pinicérnyuzdák! — sat. közleményünk a jövő számra maradtak.

A magyar vendéglősnek meg a virágok. A lehring-badapesti gyönyörű egyik fűzfőző két utazó, egy berlini és egy budapestiült és társalgott a hezdeközben a berlini észrevette a horvadt székfűt, gomblyukában. — Ejnye, monjtja a felfedezése, — Szombahelyen elfeledtem gondoskodni friss virágokról. — Majd Görben! — jegyzi meg utitársra. A közbeszó kiscselnek a papaiak ugyanis vajmi kevés becsben tartják ezt a szép jószágot. — No-no, kollegám — szól mosolyogva a berlini, Virág mindenütt van; csak tudni kell mint lehet hozzájutni. Különbön, mielőtt Kiscsell városába bemennék, már lesz virágom! — Nohát, erre kíváncsi vagyok — mondta az utitársra. Ezalatt Celidomókra (Kiscsell) érte a miután podgyászokat elrendezték, a vasuti vendéglős mentek. A berlini utazó, a mindenképp a könyhő utazó, érteklődött és a nyírt felvilágosította egyenesen a könyhőbe ment. — Nagyszós asszonyom, eskölon a kezét, kerek egy kis virágot! — köszöntötte a ház asszonyát. A vasuti vendéglős (Horváth József szaktársunknak kitűnő könyhőjáról messze híres szép felesége) mosolyogva nézett a különös kerémet elvezerszmit meg is okoló utasra és minden elnyevés nélkül szó, a legnagyobb készség gel ment a butohöz s veit elő onnan egy nagy és olyan gyönyörű csokort, mintha annak minden szája a Pásztorile első pesti virágüzletből került volna ki. — Tessék kiválasztani a legszebbeket! — mondta nevetve a boldog arcú utasnak. —

(Az élelme) berlini házikóba köszönt a szép virágot (amire a szántok ott a Horváth gazdája bizonyára az gondolta, hogy meg mi az őrdögöt is nem kívánunk ezeket a passzérokat!...) azután kezét eskölt és ment vissza kollegájához. Az meglepetve nézett társa pompás virágjaira. — Hja, kedves barátom, szolt a berlini, tudni kell, hogy a magyar vendéglősnek nemcsak jó könyhőjéről, hanem szépségéről és nemes, jóléteüskéről is nevezetes. Már pedig a szép és jószívű asszony a virágot is szereti és szivesen ad is annak, aki hasonló okból — virágot kér tőle.

Megcsapás az adózítás. Az elmúlt április hóban előírányzat szerint 20,068 500 kor. egyenes adónak kellett volna befolyjni, de éppenséggel 12,209.329 koronával kevesebb folyt be. A hiányt a május havi többletekből remélik fedezni. Hiába, az idő jele ez. Nincs forgalom, nincs kereset és végeredményben az adózítás képtelensége áll be, ami ellen nem az adóvégrehajto, hanem egészséges közgazdasági viszony nyújthatnak segítséget.

Egy hézagpótló díszmunkáról. Teselet edző, lelket üdítő klimatikus gyógyhelyeinket és csodás hatású ásványvízfóránsainkat még mindig nem eléggé ismeri, tehát nem is méltathatja kellőképen a magyar közönség. Ezen a bajon szolt a Magyar Fűrdőköltség, melyet Erdős József szerkeszt immár harmadik éve éppen olyan szeretettel, mint szármélettel. E rendkívül hasznos könyv, melynek nyomdai kiállításja is művészi, most jelen meg harmadik kiadásban, 320 oldal terjedelemben, gyönyörű képekkel illusztrálva. Az ügyesen összedolított, könnyen áttekinthető, hézagpótló munka, magyar és német nyelven ismerteti a magyar fűrdőket, gyógyhelyeket, nyaralótelepeket, szanatóriumokat, víz- és magánygyógyintézeteket, nemkülönbön a hazai ásvány- és gyógyvizeket. A gondos leírás nemcsak a fűrdőtelepeket ismerteti, hanem a gyógyvizek elemzését, a gyógyjavallatokat, a lakás, élelmezési és árvíznyvjokat, a fűrdők társadalmi, művészeti,

szórakozási és sportéletnek, közlekedési viszonyainak ismertetését is, szóval mindazt közi, amire a fűrdők közönségnek nélkülözhetetlen szüksége van. A munka szerkesztője igazán elcséretes és sikeres munkát végzett, amindön szakavatott tollal vette kezébe a hazai fűrdők ügyét, prod-kálván olyat, amindöt edzőt sajátlat kellett nélkülözniük irodalmunk ezen agában. A pompás díszmunka szerkesztője valóban megérdemli a legteljesebb elismerést ezen hazailias vállalkozásait, mert a munka igazán hivatta van arra, hogy a nagyközönség előtt helyes világításban mutassa be a magyar fűrdőket és ezáltal gátat vessen a magyarság-ajó a külföldi fűrdők és külföldi ásványvizekkel közönsé sok millióinak. — A díszmvet, mely határozott nyereséges irodalmunknak, ajánljuk figyelmébe a fűrdők közönségnek, mert ezen a munka nemében egyedülálló munka tüzetene is merteli a hazai fűrdők- és forrásviszonyokat. A stilszerűen bekötött munka az ország valamennyi vasuti és hajófelújításában, orvosoknál, szállodákban és casinókban nyári díjmentes elhelyezést A díszmunka megrendelhető a Magyar Fűrdőköltség kiadóhivatalában, Budapest, VI., Eötvös-utca 36./9.

Erdélyi vendéglős szaktársaink közérdekű ügyét támogatassuk és ne igyunk ne adjunk el (legfeljebb 20—30 fillert emelt árón) „Borszéki” vizet.

Gyászroval. — **Németh Boriska,** május hó 15-én nyiló bimbó idején, 16 éves korában Vasváron elhalálozott. Temetése 17-én történt igen nagy részvétellel. Az elhunytban **Németh István** dévai vendéglős szaktársunk novért gyászolja

May Gyula a Trencsénteplic-fűrdő Teplic-fogadó kávéházának sok éven át volt előnyösön ismert főpincére, május hó 18-án váratlanul elhunyt. Végtisztességén az ottani szaktársak, kik egy szép koszorút helyeztek az elhunyt kollegájuk ravatálára, szép számmal vettek részt.

Posch Károly szombahelyi, előzőleg volt tarcsa-fűrdő vendéglős szaktársunkat gyászos csapás érte, szeretett neje szül. Házasa Mariska elhunytával, akit hosszasan betegeskedés után e hó 19-én ragadtott el a kérérlhetetlen halál. Temetése e hó 21-én történt az ottani közönség igen nagy részvéte mellett. Halálát ferjen kívül kis fiacskája sratja.

Rozenkrantz József a zalaegerszegi vendéglősök nesztora 74 éves korában jobblétre szenderült. Temetése nagy a közönség, mint kártársainak igen nagy részvéte mellett a mult hó 29-én történt.

Kecskés Antal, aszbadkai, „Proféta”-nak volt ismert vendéglősé e hó 7-én elhunyt Temetése, melyen az ottani vendéglős ipartársulat tagjai nagy számban vettek részt, május 9-én történt. Az elhunytban **Kecskés Antal** nyírbátor fogadó szaktársunk edes atyját gyászolja.

Hegedüs Zsiga, a régi főpincéri gardának egyik ismert és jóvialis tagja és később birtfai vendéglős, e hó 16-án Budapestben a szt. István kórházban elhalálozott. A mindig jó és vigkedélyű kollegát sok jóismerőse és barátja kísérete el végso utjára.

Salamon János, a nyiregházi Korona szállodának volt társlátványosára, e hó

21-én Nagyváradon, szívszelhűdés következtében, 59 éves korában elhalálozott. A széleskörben ismert szakember temetése nagy gyászpompával máj. hó 23-án történt. A temetésen a nagyváradi vendéglős-ipartársulat és a pinicér-egylet tagjai gyászolókkal alatt vették részt. A halott ravatálának Tóth Endre, valamint Schiller Sándor és Kriszta Sándor elnökök mondtak szép búcsuzott beszédekét.

Aldás és béke poraikra!

~ **Torna,** nérbérgi, nemes, édes hosszú, vastag gyökerekben, métermásankint 18 korona, 25 kilogram, 6 korona, — **Keményél,** Regeteruszka, Garbócbogdány.

A borviz-kartell.

— Jól főlemelt árrakkal! —

~ **Kövessük a példát!**

Egy szék megyei vendéglős szaktársunktól a multkört számmunk ezen rovataban hozott közleményre a következő sorokat kaptuk!

M. tisztelet Szerkesztőleg!

Fogadó lapunknak jelen május 15-iki számában hozott „Borviz-kartell” című cikkre reflektálni óhajtok, és pedig annyiban, hogy a deesi Keller Sándor kártársam azon ötletét, hogy a Fekete Mór-féle konzorcium kartellos vizet tartssuk, ha „muszáj” de az árát 20—30 fillérel emeljék fel, míg a kartellen kívüli borvizeket mérsékelt árrban szolgáljuk ki, — én már február hó elején megalostottam, igaz, hogy — kényserből. Es ez nálam is a legjobban bevált. Ápril-május óta igen adtam el 10, mond: *tíz üveg kartellos* vizet, de annál több Salust és Szentannát, mely vizeket az én derék publikumom már egészen megszokott. Csak szoktatni kell a közönséget, kedves kártársaim! A megszokása fő! Ajánlom ezt a példát minden kártársamnak követésre. Egyben az erdélyi vendéglős-ipartársulat t. vezedősege figyelmét felhívom, hogy az erdélyi fűrdők s kirándulók helyek vendéglősök kérjük fel felvételün, hogy a Fekete Mór-féle vizeket seholse vagy legfeljebb fenti módon, *jól főlemelt árrakkal* árassuk át!

A „bojkottált” ásványvizek.

A Fekete Mór-féle borviz-konzorcium ezeket a vizeket kartellirozta és emelte föl 140—160%/-ka!

Borszoki, Bodoki Matild, Boross, Borhegyi, Boholti, Előpatuki, Felsőrákosi, Felhőkői, Glória, Hargitaliget, Horgász, Hankó, Kászonyjakabfalvi (Borpatka), Kászonyi főköt (Salutáris), Répási, Sztójkai.

Erdélyi szaktársaink felhívják a hazai vendéglős kártársákat, hogy az itt fölisorolt vizeket seholse szolgáltsák ki s a közönséget igekezzenek a borvizkartell (Magyar ásványvíz forg. és kiv. részvénytársaság) kizsákmányoló céljairól fölvilágosítani.

A bojkottált „Borszéki.”

Erdélyi szaktársaink föl hívják ugy az erdélyrészi, mint a Királyházon innen vendéglősöket, hogy az erdélyi borvizekkel bojkottálják a *borviz-kartell megalapítója: Fekete Mór-Borszéki vizét is.* A nagyközönség, de különösen a vendéglős-köcsmárosokat kizsákmányoló kartell megérdemli, hogy gonosz merényleteiről a vendéglősöknek egész nagy egeteme suttss.

Az új bortörvény.

60. §. A borvizsgáló szakértő bizottság által hamisítottnak nyilvánított italokat köteles az eljáró hatóság, mielőtt a szakvéleményt megkapta, haladéktalanul zár alá venni, ha pedig már feltalálhatók nem volnának, a hiányzó mennyiséget s lehetőleg azt is megállapítani, hogy az hova lett.

61. §. Az 57. §. első bekezdésében említett ellenőrzésre s a hatósági helyszíni szemlék tartására, továbbá a minták vételére (58. §.), a hamisított italok zár alá vételére (59. és 60. §§.) s az ezekkel kapcsolatos teendőkre vonatkozó további szabályok rendeleti úton állapítandók meg.

62. §. Az eljárás tárgyává tett, de a záralávetelkor, illetőleg az eljárás befejezésekor fel nem talált hamisított italok értékét tartozik az elítelt, az 1901. évi XX. t.-cikk 23. §-ában meghatározott célra, Horvát-Szlavonországokban az ottani jogszabályok szerint megjelölt célra, megfizetni.

Ezt az értéket az eljáró hatóság nem az illető hamisított italok előállításai, illetve beszerzési ára szerint, hanem azon eladási árnak megfelelőleg állapítja meg, a mely árban a tulajdonos az illető italokat forgalomba hozta.

Amennyiben a tényleges eladási ár meg nem állapítható, a megtérítendő értéket tekintetben, a hatóság a borvizsgáló szakértő bizottság szakvéleménye alapján dönt.

63. §. A földmivelésügyi miniszter, Horvát-Szlavonországok területén a horvát-szlavon-dalmátországi bán jogosítva van arra, hogy az ezen törvény rendelkezései alá eső italok ellenőrzésére, akár esetről-esetre, akár állandó megbízással, feleskettelt állami vagy törvényhatósági közegekkel küldjön ki.

Ezen hatósági közegek jogosítva vannak arra, hogy a picnikébe és a jelen törvény rendelkezései alá eső italok készítésére, kezelésére raktározására vagy forgalombahozatalára szolgáló más helyiségekbe, rendőri segédlet igénybevételével vagy a nélkül, hármikor bemehetnek, oda magukkal hivatalos titoktartásra kötelezett szakértőket is vihetnek, ott hivatalos ellenőrzési szemlék tarthatnak, a 14. § értelmében vezetendő nyilván tartást, az illető fel egyéb üzleti könyveit, számadásait, okmányait, leveleit stb. a 14. § értelmében kötelezett titoktartás mellett, átnevezhetik a jelen törvénybe ütköző kihágás elkövetésének alapos gyanúja esetében azokból bíteles kivonatokat vagy hiteles másolatokat készítenek, a gyanús italokból és egyéb ott talált anyagokból pedig a rendeleti úton megállapítandó módon és mennyiségben mintát vehetnek. Ezen minták az illető kiküldött közeg hivatalos pecsétjével s az illető fel vagy megbízottja kívánatára, ennek pecsétjével is lepecsételendők és épen olyan hiteselek, mint az illetékes

hatóság által az 58. § szerint veendő minták.

Ezen mintákat köteles a kiküldött közeg, a mintavételről, valamint általában az ellenőrzési szemle eredményéről a helyszínen felveendő jegyzőkönyvvel együtt további eljárás végett az illetékes elsőfokú hatóságához beküldeni.

64. §. A jelen törvénybe ütköző kihágások által sertett érdekkör állandó képviselőitőre borenőrző bizottságok alakítandók.

Minden I. fokú hatóság közigazgatási területére legalább egy ilyen borenőrző bizottság alakítandó, de az illető törvényhatóság határozataihoz képest, esetleg több ilyen bizottság is alakítható.

A borenőrző bizottságok megalakítására, szervezésére, feladatára és eljárására vonatkozó szabályok megállapítása iránt a földmivelésügyi miniszter a helyügyminiszterrel egy-értelmű, illetőleg Horvát-Szlavonországok területén a horvát-szlavon-dalmátországi bán, rendeleti úton intézkedik.

65. §. A jelen törvény alapján hozott ítéleteket és egyéb véghatározatokat az eljáró hatóságok kötelesek egyidejűleg az illetékes borenőrző bizottsággal is írásban mindig közölni, meg akkor is, ha az eljárás nem a borenőrző bizottság fejeletése folytán indítottat meg.

Olyan esetekben is, mikor a rendőri büntető eljárás a 63. §-ban említett kiküldetők által megindított vizsgálat folytán tetéltel folytatva, valamint mind azon egyéb esetekben is, a mikor ezt az illető kiküldötték kívánják, az eljáró hatóságok az ítéleteket és egyéb határozatokat ezekkel is kötelesek írásban közölni.

Az I. és II. fokú ítéletek vagy egyéb határozatok ellen a borenőrző bizottság, illetőleg a bizottság elnöke, a jelen § második bekezdésében említett esetekben pedig az illető kiküldött is, a kezbesítést követő naptól számított 15. napon belül felelőbírítélet elhét.

VI. Fejezet.

Zárhathározatok.

66. §. Ezen törvény életbelépésével az 1893XXIII. t.-c. hatályát veszti.

67. §. E törvény végrehajtásával a földmivelésügyi, kereskedelemügyi, belügyi és a pénzügyi miniszterek, Horvát-Szlavonországokra nézve pedig a horvát-szlavon-dalmátországi bán biztatnak meg

Hol rendeljünk paprikát?
Van szarvasi valódí szegedi külön ötlet rózspaprikáimról az ármatat közölni s kérem b. megrendelését folytat paprikám kitűnő minőségéről meggyőződni. Valódi szegedi édes, nemes rózspaprika 1 kilogramm 3 kor. 40 fill., valódi szegedi félédes, gulyás rózspaprika 1 kilogramm 2 kor. 80 fill., valódi szegedi erősb rózspaprika 1 kilogramm 2 kor. 50 fill. címbe: Első szegedi szállodások és vendéglősök paprikaszállítója: Horváth Ferenc Szeged. (Járásosra Tízra magyarázó 5 éven át volt szobafőnöke.)

ÜZLETI HÍREINK.

Figyelmeztetés. Azon előfizetőinket, kik a „Fogadó” a megjelenés napján nem kapják meg, kérjük, hogy szíveskedjenek a kiadóhivatalt egy levelező-lapon értesíteni.

Borszei vize, mely a horvát-kertell létrehozója; Fekete Mórnak a vize, egy magyar vendégels se igyon és árusítsa!

Vendéglő megnyitás. Budapesten, a Teréz-kört 20. sz. alatti, előzően Frisch-féle éttermetek *Dobler* István és *Dominger* Sebestyen, a Royal-fogadó utól főpincérei modernül berendezték és e hó 25-én ünnepélyesen megnyitották.

Nyiregyházán, mint előzőleg jeleztük, *Grosz* Odón egy nagyszabású kávéházat rendezett be. A látványosságot képező szép üzlet e hó 15-én nyílt meg.

Ördögnyén (Zala m.) a nagyvándólt *Deutsch* (Oszkár) volt verőceli vendéglős szaktársunk megvette s azt saját tulajdonába a hó 10-ével vette át.

Kollár Gyula dombóvári vendéglős szaktársunk u ott a *Nadkay*-féle vendéglőt a hó 20-án újból átvette.

A Fácán vendéglőt, a budai szép zugligeti kiránduló helynek ismert nagyvándólt *Damschitz* József fővárosi jóhírnévű vendéglős szaktársunk vette át. A Fácán utj derék gazdája egész ujan rendezve a mult hó elejével nyitotta meg.

Briher Kálmán, a vas megyei Tarcasfűrdő Gyógyház (Kurszalom) vendéglőjének jóhírnévű gazdája, üzletét a pünkösdi ünnepekben nyitotta meg.

László József ismert győri vendéglős (a győri p.-egylet derek elnöke) mint előzően jeleztük, a *Teleky*-utca 47. sz. alatti *Opitz*-féle vendéglőt megvette. *László* szaktársunk új üzletét egész ujan renovávala és berendezve e hó közepevel nyitotta meg.

Vésey János budapesti vendéglős szaktársunk a VIII. Német-utca 7. sz. alá helyezte át üzletét, amelyet ujan berendezve e hó 15-én nyitott meg ünnepélyesen.

Vogel Péter, a makói Korona fogadónak huzamos időn át volt jóhírnévű gazdája ugyanott a fő-téren levő *Nemzeti* szállodát átvette. *Vogel* szaktársunk ez újabb üzletét egész ujan és nagy kényelemmel rendezte be és újból „*Vogel* szállodás” címmel nyitotta meg.

Peck Lőrinc előnyves ösmert soproni vendéglős szaktársunk jóhírnévű várkerület-utcai vendéglőjét egyidejűleg rendezett udvari (nyári) helyiséggel bővítette ki.

Üzlet áthelyezés. *Csuthy* Gyula ismert fővárosi vendéglős szaktársunk az V. ker. Váci-utj üzletét a VI. Lehel-utca 7. alá helyezte át. *Egész* ujan renovávalt és berendezte üzletét *Csuthy* szaktársunknak ez újabb helyén is nagy számmal keresik föl.

Alsónemesapátián (Zala m.) a nagyvándólt *Kollár* Mihály volt

padári vendéglős a m. hó elején átvette és újonnan berendezte nyitotta meg **Varga János** Győr városnak fiatal jónévi vendéglőse, e hó elejével átvette a nádorvárosban lévő régi Szőlő-kert vendéglőt. Varga szaktársunk a modern stílusban nem rég újja épült vendéglő helyiségeit egész ujan rendezte és ünneppesen e hó 16-án nyitotta meg.

Kisjenőn a Fő-téren lévő Korona fogadót **Fon Sándor** átvette és azt ez alkalommal egész ujan renováltatta és rendezte be.

Zalalövön **Frim József** ismert szaktársunk a régi üzletét a vasut mellett épült új emeletre házba helyezte át, amelyet csinosan berendezve „Vasuti szálloda” címen nyitott meg.

Sásdon (Baranya m.) a saját házában **Preller Nándor** szaktársunk ez év elejével egy csinos berendezésű vendéglőt nyitott.

Horváth Imre előnyösen ismert vendéglős, a sopronmegyei Savanyukút-fürdőn a Gyógyház (Kurszalón)-vendéglőt a hozzátartozó csárda vendéglővel együtt átvette. Horváth szaktársunknak megbeszerte ismert, jöhírű konyhája a legfőként osztrákok által látogatott fürdő forgalmára nagy lendületet jelent.

Ottó István szaktársunk Bpsten nem az Orcy-ut 16, hanem u. itt a 10. sz. alatti vendéglőt vette át, és szakszerű vezetésével már is föllendítette.

Kern Endre, főpincéri társadalmunknak volt előnyösen ismert tagja, mint eleve jelezte, Pozsonyban a Lőrincikapu-u. 1. sz. alatt átvett vendéglőt „Ruszi és Okai borozó” címen a múlt hó elejével nyitotta meg ünneppesen. Kern szaktársunk üzlete jó hírét és menétét kitűnő borai és konyhájával már is megapálytotta.

Kováts Jakab, volt Harkány-fürdői vendéglős a Szászváron lévő saját vendéglőjét újbol átvette és ünneppesen e hó folyamán nyitotta meg.

Zalaapátiban **Schwartz Adolf** szaktársunk a régi vendéglője helyébe egy új és több terem, vendégszoba, veranda stb. szükséges helyiséggel rendelkező nagy és tágas házat építtetett, s azt a mai kor igényeinek megfelelően szép berendezéssel látta el.

Ujverbáson a «Korona» szállodát **Lotz Frigyes** e hó elejével átvette. Az új gazda üzletét ez alkalommal egész újonnan rendezte be.

Kertmegnyitás. Kötik Mihály budapesti vendéglős szaktársunk a Vise-grádi-u. 11. sz. a. lévő vendéglőjével kapcsolatos szép kerti helyiséget e hó 1-én nyitotta meg.

Balatonszentgyörgyön a vasuti vendéglő bérletét **Guth testvérek, József és István** szaktársaink nyerték el. Sok szerencsét!

Makón a Korona fogadót **Vogel Péter** lőt megvette **Kemény Béla** ismert ottani vendéglős. Kemény szaktársunk a jöhírű üzletét újonnan renováltatta és modern kényelemmel rendezte be.

Magyaregregyén (Baranya m.) a Benkő-féle vendéglőt **Rumbusch József** ez év elejével átvette.

Simon Mózes Budapesten a VII., Dembinszky-u. 4. sz. alatti Serke-féle vendéglőt e hó 15-én átvette. Pompás esőregi borai miatt az üzletet szép számmal látogatták.

Dombóváron a saját házában lévő vendéglőt **Illés Lajos** szaktársunk a múlt év utófeljával saját kezébe vette át.

Perger Károly a győri Kath. Kőr vendéglőjének huzamosb éveken át volt főpincére, u. ott a Hosszu-utcában lévő özv. Mendovicsné-féle vendéglőt megvette. Perger szaktársunk az üzletet újonnan berendezve május 16-án nyitotta meg ünneppesen.

Lázár József, a Zalaegerszeg mellett lévő kaszabai nagyvendéglőt édes atya elhalálózása következtében saját tulajdonába vette át, és azt egész újonnan alakította át és rendezte be.

Márkus Sándor előnyösen ismert szaktársi fogadós szaktársunk a Károlyi ház fogadó üzletéhez tartó nagy udvari kerti helyiséget gyönyörűen alakította és rendezte be, úgy hogy az esténként több száz villanygömbbel pazarul világított szép kerti vendéglőt nemcsak a helybeliek, hanem a környékiek is nagy számmal keresik föl.

Laurán Gábor szaktársunk a VIII. ker., Orcy-ut 28. szám alatti vendéglőt megvette, újonnan berendezte és 15-én megnyitotta. Jó borai és konyhája az üzleti jömenetet biztosítja.

Zalaszentgróton a régi jöhírű Korona fogadó nemrég gazdát cserélt, amennyiben azt **Lukács Gábor** örökárón megvette. Lukács szaktársunk az üzletet átalakította, több vendégszobával kibővítette és egész ujan rendezte be.

Kisjenőderőhgyén a Széchenyi-szállodát **Schlozinger Sámuel** megvette s azt a mai igényeknek megfelelően és egész ujan rendezte be. **Pfneisz Frigyes** volt Rökk Szilárd-utcai vendéglős szaktársunk a VIII., Kölcsey-utca 4. sz. alatt lévő Dvorzák-féle vendéglőt megvette és ezt újonnan berendezve június 1-én nyitotta meg ünneppesen.

Pösch Mihály, mint előzően jeleztük, Szombathelyen az Aréna-kert vendéglőt átvette. **Pösch Mihály**, akit a múlt év szeptember 24-én a kórház laktanyában (ahol előzően kátrin vendéglős volt) adott és pompásan sikerült színi bankett alkalmából I. Ferdinánd bolgár király, a szombathelyi huszárezred tulajdonosa, a III. oszt. koronás éremrenddel tüntetett ki, — a szöketöldi sörházzal kapcsolatos gyönyörű kerti helyiséget, ahol a százados fák árnyában épülő Nádasz-aréna színpad most nyert befejezést, a pátkossai ünnepben nyitja meg.

Vukovics Imre volt dénesfal vendéglős Zalaegerszegen az Olai-utcában lévő Pinter-féle vendéglőt megvette, s azt saját kezébebe tulajdonába a m. hó 1-én vette át.

Bayer György szaktársunk Budapesten a Népligetben több terem és

melékelyiségből álló vendéglőt építtetett s azt a mai igényeknek megfelelően rendezte be. Kitűnő paksi és kecskeméti borai és derek gazdaszony neje vezette jó konyhája az üzlet jöhírét már is megalapította.

Uj kávéés. Nagyváradon a „Villanyos” címűkävéházat megvette **Kalina Károly**, előnyösen ismert főpincér szaktársunk, Uj kávéés szaktársunk vállalkozásához sok sikert kívánunk!

Kéfel Károly szaktársunk Budapesten a IV., Magyar-utca 3. sz. alatti ismert Karikás-féle vendéglőt megvette és azt újonnan renoválva nyitotta meg. Kitűnő borai és konyhája az üzlet régi jönevét és menétét biztosítja.

Szászváron a Dorn Boldizsár-féle vendéglőt **Keller Jakab** ottani vendéglős szaktársunk ez év elejével átvette.

Fülöp Antal nari (Vasmegej) vendéglős miután italméresi jogát megszerzte, üzletét a mai igényeknek megfelelően átalkította és csinos berendezéssel ellátva nyitotta meg. Jó hírnevű szaktársunk vendéglőjét a szombathelyi kirándulók is szívesen keresik föl.

Stefánovits János szaktársunk Budapesten a IX. Soroksári ut 41. sz. alatti Vicko Pal vendéglőjének vezetését átvette.

Sepsiszentgyörgyön a Pogáts-féle Hungária fogadót **Hajdu Ude** ismert szaktársunk kibérelte. Az új fogadós-gazda az üzletét a m. hó elejével vette át saját kezébebe.

Keresetnek. T. olvasónkát kérjük, hogy az alább keresett címek hollétét, kártársi szívesseglől, a megutáni ohajtokkal egy lev. lapon közöljék.

Mohai Antal hollétét kéri egy lev. lapon tudni **Figyelmeztetés** József éthorád Wien, IX. Bezirk, Pramergrassé 13, 4. Stige, 1. Stock 33.

Horváth Zsigmond főpincér hollétét (ki 1906-ászen Amerikába ment ki.) kéri egy lev. lapon tudni **Kaszás Sándor** főpincérel Gálóc Müller kävéház.

Hammer György volt soproni éthorád hollétét és **Traumiller** Gusztáv taposványi Korona fogadó volt főpincérének hollétét egy lev. lapon **Tremmel Samu** főp. (Sopron, Kaszinó éterem) egy lev. lapon kéri tudatni.

Hittler Ferenc hollétét kéri tudatni **Korny Ferenc** főpincér, Patrác-Lipik, Szóke szálloda címen.

Delé Mihály éthorád hollétét egy lev. lapon kérem tudatni: **Peel György** főpincér Szeged, Kasságvidó éterem

Vendéglő vétel. Budapesten a IX., Ferenc-utca 13. sz. alatti Moser-féle vendéglőt **Vajda Imre** és Tarsa megvették s azt egész újonnan renoválva június 1-én nyitják meg ünneppesen.

Veszprémben. a Kossuth L-utcai Kohn J.-né-féle vendéglő vezetését **Kelmenty István** e hó közepével átvette.

Celldömölkön (Kiscell) **Klein Sándor** szaktársunk a vasuti állomás közepében lévő „Uj kävéház”-át a mai modern igényeknek megfelelően szép csinosan rendezte be. A kibővített és villanyvilágítású ellátott üzlet az ottani intelligenciának kellemes találkozó helyévé képezi.

Zalegerszegen a Kossuth Lajos-utca 8. sz. alatti Molnár-fele vendéglő Krenniz István a m. hó elejével átvette.

Szovata-fürdőn a Petőfi szállodát az ottani Rákóczi fogadó beröjé öv. **Fritz** Mátyásné bérelte ki. A fogadó üzletvezetői és főpincérei teendőit **Groh** Adolf előnyösen ismert szaktársunk fogja teljesíteni.

Helyváltások. — **Flóra** Mihály Zalahon a Vigadó fogadó fop. állását foglalta el. Mellette mint szobap. **Veress** János működik. **Pájer** Péter a Tigris fogadó fop. állását tölti be. Ugyanitt **Baltes** Demeter mint szobap. működik. **Wukits** Ferenc a Rivald fogadó fop. állását tölti be. Zsibon a Wesselenyi fogadó fop. állását **Barta** Rezső foglalta el. U. itt a vasúti vendéglő fop. állását **Kóhá** Adolf tölti be. Komáromban a Magyar Királyi fogadóban nem lépett be **Presser** János főpincér, mint ez tévesen a mulatságunkban olvátta volt, hanem az állást továbbra is **Herman** Ferenc tölti be. Sopronban kaszinó étterem főpincérei állását **Tremmel** Samu foglalta el. Mellette mint étterem **Kogelman** Ferenc működik. **Csányi** Ignác ugyanitt a sör-szarnoki fop. állást tölti be. Az Erzsébet-kerti (Neuhof) nagyvendéglő fop. állását **Wac** Ek Imre foglalta el. U. itt m. éth. **Wucsek** József és **Horváth** József foglalták állást. A Pannónia fogadó fop. állását **Marcinger** Károly és a szobafop. állást **Strausz** Pál töltöttek be. **Kiss** Antal a Fehér róza fogadó fop. állását foglalta el. Savanyúvízban a Pieneschütz étterem fop. állását **Exinger** Gusztáv töltötte be. U. itt m. éthordók **Sainics** Geza és **Kierbaum** Ferenc nyerték alkalmazást. **Strohewitz** Mátyás a Csárda vendéglő üzletvezetői és fop. állását tölti be. Szombathelyen a Szabária fogadó szobafop. állását **Unger** Mihály foglalta el. **Szilárd** Kálmán és **Kenderesy** György a Kovács kávéház fop. állását foglalta el. Az Arena kert vendéglő fop. állását **Szab** Gyula tölti be. Ugyanitt a fűtőfop. állást **Bauman** József foglalta el. Mint éthordók **Bonner** Rudolf és **Sziksz** Ferenc nyerték alkalmazást. **Antalics** Rezső a Csizfűrői nagyvendéglő fop. állását foglalta el. **Biró** József Keszthelyen a Hullám-fogadó fop. állását töltötte be. **Csernovits** Sándor a Stubnyafűrői nagyvendéglő fop. állását tölti be. Trencsén-telep-fürdőn a Teplic-fogadó éttermei fop. állását **Kucsis** Ödön foglalta el. U. itt **Kulovics** József a fűtőfop. állást nyerte el. **Opitz** Vilmos Kőszegen az Elhte kávéház fop. állását foglalta el. **Ben** Rezső Parádfürdőn a nagyfogadó szobafop. állását foglalta el. **Bokán** József Adorfban (Regede mellett) a Sparas vendéglő fop. állását foglalta el. Badacsonyan a Hálócsarnok fogadó fop. állását **Bukó** Lajos foglalta el. **Zalegerszegen** az Aranybányában **Tápl** Mátyás fop. mellett az éth. állást **Farkas** Sándor nyerte el. a Gündöcs-fele Vendéglő fop. állását **Sabján** Gergely tölti be. Zalacentronban a Korona nagyfogadó fop. állását **Németh** László és **Szimegen** a Kisfaludy fogadó főpincérei állását **Simonits** Sándor töltik be. Nagyváradon a Benrad-Feketesas fogadói étterem főpincérei állását **Fehér** Károly foglalta el. **Simon** Péter a győri **László** József vendéglőjének fop. állását foglalta el. **Fehér** Béla Balatonfűréden az Eszterházy fogadó fop. állását töltötte be. **Simon** Antal Petroszinyban a Wagner fogadó fop. állását foglalta el.

50% pénzmegtakarítás, ha Kubiesek-essenőből készíti likőreit, u. m. alach, anizett, chartreuse, cacao, cognac, esszárkörte, maraszkinó, vanília stb. 27éle, 1 liter 1 28. Rum 1 liter elkészíté 1 28. Egyedül kapható **KUBICEK SÁNDORNAL.** Vörös kereszt — drogria, GYÖR, Baross-utca 21. —

Hirdetmény.

A Győri pincér-egylet vezető-egyetudója a szakmabeli érdekeltséggel, miszerint: az Egylet

Ingyenes elhelyező irodáját Arany Janos-utca 22. sz. alatt megnyitotta. Telefon (interurban) 378.

Az irada elhelyez minden a szállodai, vendéglői és kávéházi szakmához tartozó férfi és női alkalmazottaknak.

A rendes egyleti tagok elhelyezése ingyenes!

A nem egyleti tagok, női-és stb. szegél-alkalmazottak elhelyezése ugyancsak díjtalan és csupán csak a főmunkai irodai költségeket, — levél, távirati díj, — tartoznak megteríteni, ugymint a r. tagok.

A Győri pincér-egylet" tisztelettel fölhiója az egész ország vendégeit, de különösen a dunántúli: Sopron, Vas, Zala, Veszprém, Komárom, stb. megyék fogadóist, vendéglőseit és kávéházait az ingyenes elhelyező támogatására. Tehát rendeléseket bárholva, illetve bárholnan elfogad és azokat a legnagyobb pontossággal eszközöli.

Elhelyezés csak egyleti tag nyelhet, miért is az elhelyezésért jelentkezők tartoznak az egyletbe belépni.

Tagdíjak: I. oszt. 10-és fűtőfop. 3 kor., II. oszt. éttermi, kávéházi-segédek, szakács, cukrász, kávéfőző és 150 szállodai kapus 2 kor., III. oszt. hortu, kávéfény, csapós és szállodai bérzola 1 kor., 20 fill., bérutási díj 1 kor.

Szöbeli rendelések és jelentkezések részére a hivatalos órák d. e. 8-12-ig, d. u. 2-5-ig tartanak. Vasár-és ünnepeknapon d. e. 10-12-ig.

Levél és sürgőnyeim: **Pincér-egylet Győr.**

Dénes Miklós

László József

jegyző

elnök.

„Képes“ nagyszálloda, Miskolc.

Fogadó átvétel.

Van szerez-sém hird adni, hogy Miskolcon a Grand szállodát átvette, a mai kor igényeinek megfelelően teljes újjonnan berendeztem, a legszobadob alapon vezetem — Kifőny konyha és italok. Pontos kiszolgálás. Fűtővezetel

Képes Béla
szálloda-tulajdonos.

EGYRŐL-MÁSROL.

Károly, te csak hord a kiflit.

Megtörtént tehát, az csak megtörtént volna, mert nem történt meg, mivelhog meg sem történtett, meg ha meg is akart volna történni a — pincérstrik. . . Mindazonáltal a kávési-pártársulat elsőkégyen nagyban készült — és előre beinvitalta azon tagjait, akik a streik alól mentesek avagy már tul voltak rajta. — Fiuk, — mondta Némái tata a tag uraknak — az örögd nem alszik, nem lehet semmit se tudni;

bátha mégis sokan lesznek a streikolók? S az elnök aggodalmát mindjárt igazolni látszott a távbeszélő, mely a Hangli-kioszkban kitört streikot jelentette. — No, ugye mondtam gyerekek, — már is nyakunk a veszedelem. Te Károly meg József, rögvest siessetek az Evva kar-és tagtársunk segítségére. Brück Károly a Vig-és Weiszberger József a Kör kávéház gazdái pedig már ott sem voltak, hanem egy, a társulati iroda előtti permanenciában lévő rádison nyergáltak a Hangliba. Ide érve, Weiszberger gyorsan átnezte az egy-két privát személyzet működtete ter-és kezelve a nagyobb oldalt kikanyarítva így szólt Brücknek:

— Ez lesz itt a mi placunk. Károly, te csak hord utánam a kiflit, majd én ledolgozom a kávékat.

— Jó jó kollega. Ellátok én minden-kiflit kivéve. Még a szobaleányok vendégit is.

De bizony nem vitt Brück csak egy fiakilit se a szobaleányok után. Még a négy «strageri» ügyességel dolgozó Weiszbergert se igen győzte. Pedig ugyancsak igyekezett és izdadt...

Ugyanaznap este a Balatonba lettek rendelve: Brück, Weiszberger és Gárdonyi. (Három ember hiányzott itt: egy kimenő és két streikoló.) Weiszberger itt az egész kávéházat elfoglalta, s nemcsak kávé és fagyttalalt, de újságok és hólinpi-val is ellátta a kundsálokat. (Tihanyi — «bárok» — kávésnak meg Gyömörey főnek igazán nem maradt más dolga, mint sétálni, illetve szivart adni.) Amit látva Brück Károly, mérgesen szólt oda Gárdonyinak:

— A Társulat vagy minket küldjön máshova vagy Weiszbergert. Mert mégse járja, hogy ez a gyorslabba kávéskisegítő mindent képes ledolgozni.

Kedélyes volt az állapot Kollegerszky-nel is, ahol Molnár (az «Oriente-es) és Bodó segítettek ki és egy nagy asztaltársaság közel meg korona borralvölt akart adni mindénáron Molnárnak, aki azonban Bodót küldte nagy igyekezettel.

— Csak vegye el Kollegám azt a borralvölt és inkább adományozza a kávéskisegítő — streikalapjára! — Mondotta Bodó és hordta vígan tovább a fölös-és haboskávét.

Fordítás.

— Balambér, mi az Eszkalap magyarul? A teendőt nagy igyekezettel végző Balambér megáll szemben a kérdező Rámási urral, aki rendszerint három félóra hosszat szokta elfogyasztani ebédjét avagy vacsoráját, és így felel neki:

— Gyors érkezés! Aztán végzete tovább a borfui dolgokat.

Magyarosítás.

— Miska, vigyázz ezután a Bajonét kontójegyzékkel. Bajonét ur ugyanis „Bollá“-ra magyarosította magát.

